

povedala. I keby ste sa jej pýtala druhý krát, s čím jej môžete pomôcť, jej odpoveď by bola rovnaká, pretože už neostáva nič, čo by sa k jej dokončenej práci dalo pridať. Plánovala pre vás, aby ste len odpočívala a radovala sa z jej dokončenej práce.“

Ďalej som pokračoval v rozhovore s diakonovou manželkou. „Boh pre vás dokončil všetko, tak prečo sa pokúšate brať Mu prácu z rúk, aby ste si to urobili sami? Dielo náleží Bohu. Práca je Jeho výsadou. Nesmiete Mu ju brať, lebo zmaríte Jeho plány. Pokiaľ ide o Boha, problém, ktorý teraz máte, bol vyriešený na začiatku sveta. Biblia hovorí, že siedmy deň Boh stvoril všetko, čo sa týka problému, ktorý máte. Vaše bremeno patrí Bohu! On už vie, ako ho vyriešiť, ale v Jeho čase. Ježiš povedal: „Poďte ku mne všetci, ktorí pracujete a ste obtiažení, a ja vám dám odpočinutie.“ (Matúš 11,28)

V skutočnosti hrešíme, keď skúšame hrať Božiu úlohu. Keby Boh potreboval vašu pomoc, stvoril by vás prvý deň, aby ste s Ním pracovali. Ale On nikdy nikoho o pomoc nežiadal. On už dokončil každý detail vášho problému. Urobil to pre vás. Vyriešil všetky problémy, s ktorými sa v živote stretnete. Stará sa o vás! Stará sa o tento problém! Aby sme vedeli, ako veci rieši dnes a ako bude riešiť tie budúce, musíme Ho proste žiadať, aby nám ukázal svoju cestu. Ak máte niečo urobiť, On vám to ukáže. Potom počúvajte, čo naplánoval. Pokiaľ vám nič nehovorí, nechajte to naň Ho. Keby Boh očakával vašu pomoc, stvoril by vás prvý deň, aby ste s Ním pracovali. Nikdy nikoho nežiadal, aby Mu pomohol, a tak Ho počúvajte, keď vedie váš život. Božím plánom pri stvorení ľudstva bolo, aby On mal spoločenstvo a obecnosť s človekom a človek aby sa radoval v živote s Ním. Písmo nám pripomína: „Hľadajte najprv kráľovstvo Božie a jeho spravodlivosť, a to všetko (odpoveď na váš problém a odpoveď na životné zmätky) vám bude pridané.“ (Matúš 6,33) Počúvala pozorne. Pozerala sa mimo mňa a skúmala pravdu, ktorú som práve zdieľal. Začínala rozumieť. Chvilu som počkal, aby mohla všetko pochopiť.

„Prečo ľudia tak ťažko pracujú, v pote, starostiach a obavách?“ pýtala sa. „Pripomeňte si príbeh Adama a Evy. Na počiatku si užívali úžasného života, pretože všetko bolo pripravené skôr, než ich Boh postavil do svojej krásnej záhrady. Tešili sa zo svojho okolia a uctievali Boha, keď za nimi prišiel, aby mali počas dňa obecnosť a spoločenstvo. Aké to muselo byť nádherné! Aký krásny začiatok pre nich v ich novom svete! Boh prikázal jedinou vec: Zo stromu poznania dobrého a zlého však nejedz. V deň, keby si z neho jedol, zomrieš.“

„Mohli si pochutnávať na každom ovocí, mali však zakázané jest to, čo im Boh jest zakázal – ovocie z jedného stromu, ktoré by im ukázalo, čo je dobré a čo zlé. Keby sme tieto slová parafrázovali, môžeme si predstaviť, ako Boh hovorí: „Môžete sa tešiť z každého ovocia, ale nesmiete jest ovocie, ktoré vám dá poznanie dobrého a zlého. Toto poznanie patrí mne. Je symbolom mojej autority.“ Išlo tu o Božiu autoritu a ľudskú poslušnosť Jeho autorite a zakázaný strom predstavoval Božiu autoritu. Boh povedal, že keď budú jest z tohto stromu, zomrú.

Prečo Boh dal Adamovi a Eve taký prísny zákaz? Len pán má právo robiť také rozhodnutia. V tomto prípade išlo o ich poznanie dobrého a zlého. Boh chcel, aby zostali tak, ako ich stvoril: aby si užívali obecnosť a spoločenstvo a odpočívali v ňom. Napriek tomu však umiestnil ten strom do záhrady a zakázal im z neho jest, aby mali možnosť dobrovoľne si zvoliť, či budú poslúchať Jeho autoritu.

V Kórei som pánom svojho domu. Mám najvyššiu autoritu nad všetkým a rozhodujem medzi dobrým a zlým za svoju rodinu. Keď boli moje deti malé, vždy ku mne prišli a žiadali o povolenie robiť nejakú vec. Urobil som rozhodnutie a odpovedal som im. Nikto sa na nič nepýtal, nikto sa ma nepokúšal prehovoriť, aby som svoje rozhodnutie zmenil. V tých dňoch moji traja synovia pekne počúvali, keď však povyrástli a videli svetské užívanie si mnohých svojich priateľov, stala sa pre nich poslušnosť ťažšia. Stále som pánom svojho domu, ale ako starnú, chcú debatovať a vznášať námietky. Začínajú presadzovať svoju vlastnú suverénitu, takže sme mali veľa ohnivých rozhovorov. Tie isté veci sa diali v záhrade Eden.

Boh vládne celému svojmu vesmíru. Nikto Ho nemôže spochybňovať. Ako Jeho deti by sme mali zostať deťmi a nepokúšať sa stať pánom. Keď už nám Božie slovo hovorí: „Hľadajte ponajprv Kráľovstvo Božie a všetko ostatné vám bude pridané“, nemali by sme nikdy presadzovať svoju vlastnú vôľu pri rozhodovaní o svojich životných problémoch bez toho, že sa s ním poradíme, čo je dobré a čo nie. Keď Ho budeme uctievať ako Pána vo všetkých životných situáciách, privedie nás to do Jeho odpočinku!

Adam a Eva sa snažili stať nezávislými tým, že si vybrali, čo oni chcú robiť. A tak jedli zo zakázaného stromu a tým okamihom neposlušnosti stratili vedomie Boha a získali sebavedomie. Stratili moc robiť dobré a získali moc robiť zlé. Miesto toho, aby boli ako Boh, boli teraz úplne iní ako On.

Boh mám moc robiť len dobré. Adam a Eva stratili dňom, keď zhrešili, svoju bezhriešnosť a nevinnosť a ich duch zomrel. Keď neposlúchli, začala ihneď pôsobiť večná smrť a ich telá sa začali ničiť. (Rimanom 5,12-21) Boli vyhnaní zo záhrady a museli sa o seba starať sami. Keď boli pod Božou ochranou, staral sa o nich On a zaopat-roval ich všetkým. Potom, čo svojou neposlušnosťou vyhlásili nezá-vislosť, Boh povedal, že od tejto chvíle musia za zaopatrenie svojho života platiť potom námahy. Začali žiť zo svojej vlastnej ľudskej sily. Mysleli si, že sú nezávislí, ale v skutočnosti sa stali otrokmi hriechu. Snažili sa žiť pokojne, ale ich rodinu ovládlo nepriateľstvo a hnev. Chceli byť zdraví, ale postihla ich choroba a ničila ich zdravie. Chce-li žiť v hojnosti, ale vyrástlo trnie a bodliaky. Obrábať pôdu nebolo ľahké. Cenou za to, že prevzali autoritu a stali sa nezávislými, bola vina, choroba, kliatba a chudoba. Niečo úplné iné než odpočinok.

Ale tu ten príbeh nekončí. Prišiel Ježiš! Prišiel, aby vzal náš hriech a vinu, chorobu, kliatbu a osteň smrti. Dobrovoľne šiel na kríž Kal-várie. Jeho telo bolo prebodnuté. Jeho krv bola preliata, pretože chcel vykúpiť človeka späť do správneho vzťahu s Bohom. Keď Ježiš visel na kríži, nikoho nepožiadaval, aby Mu prišiel pomôcť. Ježiš, Boh Otec a Duch Svätý pracovali na dovŕšení spasenia sami. Ježiš zaplatil všet-ky dlhy! Teraz môžeme znovu prísť k Bohu. Niektorí ľudia k Nemu prídu a pýtajú sa: „Bože, čo musím urobiť, aby som bol spasený?“ Boh hovorí: „Nič, môj synu, urobil som pre teba všetko a teraz už nemusíš robiť nič! Ty môžeš žiť v mojom odpočinku. Ja som dielo dokonca! Pozývam ťa, aby si prišiel a žil duchovný život, ktorý som pre teba pripravil. Tvojou úlohou je dôverovať mi. Uctievať ma. Nasledovať ma. Odpočívaj vo mne. Môj synu, si spasený mojou milosťou.“

Keby ste sa pokúšala kúpiť si spasenie dobrými skutkami, pri-svojovala by ste si Otcovu jedinečnosť, pretože dielo spasenia patrí Bohu. Je to Jeho výsada. Všetky náboženstvá sveta sú Bohu odpor-né, pretože sa pokúšajú zaslúžiť si spasenie človeka, miesto toho, aby prijali spasenie darované Bohom. Žiadne ľudské náboženstvo nespa-sí naše duše.

Nezáleží na vašej úbohosti a hriešnosti, ak pridete skrze Ježiša k Bohu, prijmete spasenie a v danom okamihu budete úplne spasená, pretože spasenie je dar od Boha! Milosť je milosť, nie skutky! Máme žiť Jeho milosťou.

Čo sa týka telesných a materiálnych vecí, Boh dokončil všetky veci, keď zavŕšil stvorenie. To nie je moje slovo, je to Božie slovo.

V Židom 4,3 hovorí: „diela sú učené od založenia sveta“. Hmotný svet bol stvorený so všetkým od založenia sveta.

Duchovne bolo dielo spasenia dokončené pred 2 000 rokmi na Kalvárii. Biblia potom hovorí: „Lebo kto vošiel do jeho odpočinku, ten tiež odpočinul od svojich diel ako Boh od svojich.“ Boh už nemal čo robiť! Hmotný svet bol dokončený pri stvorení. Boh už nemá čo robiť ani pre spasenie, pretože spasenie bolo dokončené pred 2 000 rokmi na Kalvárii! Všetko je hotové!

Boh zanechal svoju prácu a Biblia hovorí, že i vy máte zanechať tú svoju. Ak On zanechal svoju prácu, aká je dnešná úloha nás veria-cich? Biblia hovorí: „**Usilujme sa teda vojsť do toho odpočinku, aby nepadol niekto tým istým výstražným príkladom neposlušnosti.**“ (Židom 4,11)

Každý deň pracujeme, modlíme sa a počúvame kázne z jedného dôvodu: aby sme mohli vojsť do Božieho odpočinku.

Povedal som tej pani: „Pozrite, po všetky tie roky ste správne ne-rozumela tomu, že Božie dielo bolo dokončené a že musíte odpočí-vať v Pánovi a dôverovať Mu. Snažili ste sa Bohu pomôcť riešiť vaše životné problémy. Boh to urobí sám, On sám prijme všetku slávu. Nebude sa o svoju slávu s nikým deliť. To je dôvod, prečo vaše na-máhanie a modlitby Bohom nepohli. Pot úzkostného starania sa je symbolom kliatby. Musíte robiť pokánie z hriechu úzkostného stara-nia sa. Musíte odpočívať v Ňom!“

Modlili sme sa spoločne: „Bože, snažili sme sa hrať Božiu úlo-hu. Toto bremeno je Tvojou výsadou. Chceš urobiť všetku túto prácu sám, aby si prijal všetku slávu, a my sme si dovolili niečo pridávať k Tvojmu hotovému dielu. Robíme pokánie z tohto hriechu! Odpusť nám. Dnes Ti odovzdávame túto naliehavú potrebu. Od dnešného večera Ti budeme dôverovať, uctievať Ťa, milovať Ťa a bez strachu sa radovať z Tvojho daru života. Budeme odpočívať v Tebe.“

Keď sme modlitbu dokončili, vyskočila. „Cítim sa teraz voľne, úplne voľne! Nespútane! Skôr som tomu nerozumela, ale teraz áno. Nebudem sa snažiť riešiť svoje problémy sama.“

Keď sme hovorili, vstúpil jej manžel. Začala mu rozprávať: „Keď sme sa vrátili domov zo zboru, počula som od doktora Cha úžasné posolstvo. Musíš si to vypočuť. Doktor Cho, porozprávajte mu, pro-sím, tiež ten príbeh.“

V tú dobu som bol taký hladný, že som trval na tom, aby mu prí-beh rozprávala sama a mne dala najesť.

Druhý deň som išiel do Cardiffu v Škótsku, kde som mal mať zhromaždenie po dva týždne. Žasol som, ako Boh pomohol tejto krásnej rodine, ale za niekoľko dní som dostal od diakonovej ženy list. Instinktivne som poznal, že obsahuje dobré správ, a bolo tomu tak. Písala: „Drahý pastor, keď ste odišli, mali sme sa s manželom ako v nebi! Tvoje posolstvo bolo presne to, čo sme potrebovali. Začali sme v duchu vidieť, že naše bremená boli už Bohom odňaté, že sa o nás stará. Keď sme v ňom začali odpočívať, prišli jedného dňa nejaký manželia, ktorí si na dvore všimli našu cedulu „na predaj“, aby si dom prehliadli. Tá žena bola veľmi nadšená a povedala: „To je presne to, čo hľadáme.“ Ponúkli cenu, ktorá bola omnoho vyššia, než sme dúfali, a dom bol rýchlo predaný. Vyplatili sme banku a Božou pomocou sme boli vyslobodení z našej tiesne.“

Vy, ktorí ste strápení, ustarostení či obtiažení ťažkými bremenami, poznáte skutočný význam Kristovho pozvania: „Podte ku mne“? On nás zve: „Podte ku mne všetci, ktorí pracujete a ste obtiažení, a ja vám dám odpočinutie. Vezmite moje jarmo na seba a učte sa od mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom, a nájdete odpočinutie svojim dušiam; lebo moje jarmo je užitočné a moje bremeno ľahké.“ (Mat 11,28-30) Tieto verše sú plné útechy pre ľudí každého spoločenského postavenia.

Keď pred mnohými rokmi učil farmám orať mladé teľa, dal na neho jarmo jeho matky, takže jarmo bolo v skutočnosti na matkinom krku. Týmto spôsobom sa mladá krava naučila orať, bez toho aby sa jej telo preťažilo. Najprv sa zdalo, že je pod jarmom váhavá, ale neskôr vyzerala hravo a šťastne, pretože ťarchu jarma v skutočnosti neniesla.

Slovo Božie nikde nehovorí, že by sme mali niesť naše vlastné jarmo. Jeho Slovo jasne hovorí: „Vezmite moje jarmo...“ Pripomína ti: „Šiel som na kríž. Ťahal som tvoj náklad. Nemusíš platiť cenu za hriech. Nemusíš trpieť. Nemusíš platiť cenu za svoje problémy. Pod moje jarmo a budeš odpočívať.“

Áno, Kristovo bremeno nie je naše.

To jarmo bolo urobené pre Krista. Si pozvaný vziať Jeho jarmo na seba a spoznáš, že nenesieš jeho ťarchu. Nesie ju On! Ty máš žiť v odpočinku, nie vo vlastných skutkoch! Aké požehnané je žiť v Jeho odpočinku!

Keby som sa túto pravdu dávno nenaučil, asi by som už zomrel. So 700 000 členmi máte každodenné svadby, pohreby a chorých, za

ktorých sa treba modliť. Máme 350 misionárov a ich deti sú často choré a do mojej kancelárie prúdia telexy. Musím tiež dozerať na naše Centrum sociálnej starostlivosti Elim, náš národný denní a týždenník, poskytovať interview televízii a novinám, dbať na to, aby bolo postarané o všetky naše náklady. Môj telefón zvoní vo dne v noci, aj keď mám 750 spolupastorov. Bolo by ľahké strachovať sa a starať, čo by sa stalo so všetkými tými žiadosťami, ktoré ku mne chodia, keby som zomrel. Ale jedného dňa ku mne jasne hovoril Duch Svätý: „Môj synu, prečo sa snažíš niesť svoj náklad sám? Je pre teba príliš ťažký. Služba, ktorú som ti zveril, i ty patríte mne. Táto cirkev je moja Cirkev. Ty máš žiť v mojom odpočinku. Ja mám odpovede a ja poznám plány, ktoré som pre svoju Cirkev pripravil, a ja viem, ako ich naplniť. Ty máš žiť úplne v mojej milosti a mojom odpočinku.“

Toto zjavenie úplne prevrátilo môj život. Cítil som, ako sa ťarcha starostí zdvíha z mojich ramien. V duchu som sa videl v Jeho jarme. Správne som porozumel významu Slova: „Vezmi na seba moje jarmo...“ Znovu som si uvedomil, že som v jarme s Ježišom Kristom a že On ma vedie v každej situácii. Keď ma viedol neznámymi cestami, len som Ho nasledoval. Začal som plakať: „Otče, nikdy som si neuvedomil, že si taký úžasný Otec, že v skutočnosti nenesieš všetky bremená tejto práce sám. Od dnešného dňa dávam všetky svoje starosti a opateru Tebe a budem Ťa uctievať, milovať a budem s Tebou mať obecnosť. Keď príde bremeno, urobím si čas, aby som sa modlil, dokým ho neuválím na Teba, a nechám Ťa niesť ho a pracovať na ňom.“

Áno, niekedy to trvá, než opustíme svoje bremeno, pretože žijeme v nezávislom svete. Ale je možné to urobiť.

Priatelia, Ježiš chce vziať vaše bremeno, nehľadiac na to, čo to je. Dovoľte, aby vám Duch Svätý pripomenul Slovo: „Vezmi na seba moje jarmo“ a pracujte na tom, aby ste vstúpili do odpočinku, ktoré pripravil svojim deťom.